

V I Lenin

Om block med kadeterna

På RSDAP :s allryska konferens genomdrev mensjevnikerna med bundisternas hjälp ett beslut om att block med kadeterna är tillåtliga. Kadetpressen jublar och sprider det goda budskapet för alla vindar samt skjuter varligt mensjevnikerna ännu ett stycke nedåt, ännu ett steg längre åt höger. Läsaren skall på ett annat ställe finna konferensbesluten, de revolutionära socialdemokraternas särskilda mening och deras förslag till ett upprop till väljarna. Här skall vi endast försöka att skissera den allmänna och grundläggande politiska betydelsen av blocket med kadeterna.

Ett bra material för en sådan skiss levererar nr 6 av *Socialdemokrat* och särskilt då den redaktionella artikeln ”Den yttersta vänsterns block”. Vi börjar med ett av de mest karakteristiska ställena ur denna artikel.

”Man säger oss – skriver *Socialdemokrat* – att ”mensjevnikerna, som gjort till sin uppgift att föra hela duman in på den revolutionära vägen, efter dumans våldsamma upplösning uppgivit sin ståndpunkt och ingått ett block med de revolutionära partierna och grupperna. Detta block har för det första kommit till uttryck i utgivandet av två gemensamma upprop – till armén och till bönderna – och för det andra i bildandet av en kommitté med uppgift att koordinera aktionerna i den förestående strejken. Denna hänvisning till ett precedensfall är baserad på ett stort missförstånd. I nämnda fall har vårt parti *inte* ingått *ett politiskt* block med andra revolutionära partier och grupper, utan en *kampöverenskommelse*, vilken vi ständigt ansett vara ändamålsenlig och nödvändig.” (Kurs. av *Socialdemokrat*.)

....*Inte ett politiskt block utan en kampöverenskommelse* ... För guds skull, kamrater mensjeviker! Det är ju inte bara meningslöst, utan rent av att prata som en analfabet. Antingen – eller: antingen menar ni med block endast en parlamentarisk överenskommelse eller också menar ni inte endast en parlamentarisk överenskommelse. I första fallet är blocket en kampöverenskommelse för parlamentarisk kamp. I andra fallet är kampöverenskommelsen ett politiskt block, ty en ”kamp”, som ej har någon politisk betydelse, det är ingen kamp, utan helt enkelt ett slagsmål.

Kamrater från CK! Håll ögonen på edra redaktörer, det är verkligen nödvändigt, annars får man ju skämmas för socialdemokratin.

– Beror inte den gallimatias, som läsaren får sig serverad i CK:s organ, helt enkelt på en lapsus? På en oskicklig formulering?

– Absolut inte. Socialdemokrats fel består inte i att det uppstått en kuriös formulering, utan tvärtom, den kuriösa formuleringen kommer av att alla dess resonemang och hela dess position baserar sig på ett grundläggande fel. Den meningslösa kombinationen av orden: ”*inte ett politiskt block utan en kampöverenskommelse*” * är ingen tillfällighet utan har nödvändigtvis och oundvikligt framgått av mensjevismens grundläggande ”meningslöshet”, av oförmågan att förstå det faktum, att den parlamentariska kampen i Ryssland i dag är fullständig och därtill på det mest omedelbara sätt underordnad den utomparlamentariska kampens betingelser och karaktär. Med andra ord: denna enstaka logiska lapsus är ett uttryck för mensjevnikernas allmänna oförståelse för dumans hela roll och hela betydelse i den nuvarande revolutionära situationen.

* Och just mensjevnikerna, som alltid förebrått oss för att vi sätter ”kampen” i motsats till ”politiken”, skulle råka ut för malören att *själva* basera *hela sitt resonemang* på denna meningslösa motsättning!

Vi tänker naturligtvis inte efterapa de metoder, som mensjeviker och deras ledare Plechanov använder i sin polemik mot oss i frågan om ”kampen” och om ”politiken”. Vi skall inte förebrå dem för att de, det socialdemokratiska proletariats ledare, är i stånd att ingå en *icke-politisk* kampöverenskommelse.

Vi riktar uppmärksamheten på följande fråga: *Varför* måste våra mensjeviker efter dumans våldsamma upplösning ingå ett block *endast med de revolutionära* partierna och grupperna? Naturligtvis inte därför, att en viss anarkoblanquist Lenin redan länge (uteslutande av hat mot mensjeviker) propagerat detta. De objektiva betingelserna har *tvingat* mensjeviker att trots alla deras teorier ingå just ett sådant revolutionärt, mot kadeterna riktat block. De objektiva betingelserna har oberoende av mensjevikers vilja och *oberoende av deras medvetande* lett till att den dialektiska utvecklingen av den fredliga parlamentariska kampen i första duman på *några få dagar* förvandlade den till en fullständigt ofredlig och oparlamentarisk kamp. Det av mensjeviker icke medvetna (tack vare kadetstriderna, som utspelades inför deras ögon), formellt icke avslutade *politiska* blocket, som fann uttryck i det gemensamma beträffande önskingarna och de närmaste politiska strävandena, det gemensamma beträffande kampmedlen för de närmaste politiska målen – detta icke medvetna ”politiska block” har till följd av *tingens logik* förvandlats till en ”kampöverenskommelse”. Och våra slughuvuden blev så förvirrade av denna överraskning, som inte är förutsedd i Plechanovs brev från den första dumans tid, att de ropade: ”Det är *intet* politiskt block, *utan* en kampöverenskommelse!”

Det är just därför er politik inte är värd en styver, bästa kamrater, emedan ni förutser en överenskommelse för en *sådan* ”kamp”, som inte finns i verkligheten, som är fiktiv och saknar avgörande betydelse, och försummar betingelserna för en *sådan* ”kamp”, som med oemotståndlig kraft föres fram på scenen genom hela den ryska revolutionens förlopp, som t. o. m. framgår av betingelser, vilka vid första anblicken synes vara de mest fredliga, parlamentariska, konstitutionella – t. o. m. av sådana betingelser, som herrar Roditjev i duman besjungit i sina tal om den förgudade, oansvariga monarken.

Ni begår just det fel, som ni med orätt beskyller bolsjeviker för. Er politik är ingen kamp-politik. Er kamp är ingen verklig politisk kamp utan en författningslek, en parlamentarisk kretinism. För den ”kamp”, som förhållandena kan kräva redan i morgon, har ni *en* samförståndslinje – för ”politiken” har ni en *annan* samförståndslinje. Och därför duger ni varken till ”kamp” eller till ”politik” utan endast till att utföra rollen av kadeternas eftersägare.

I vårt parti strider man nu mycket om betydelsen av ordet ”block”. En del säger: blocket betyder en gemensam lista. Andra säger: nej, blocket betyder en gemensam plattform. Alla dessa strider är dumma, skolastiska. Sakens väsen ändras inte det ringaste, om man kallar de mer eller mindre intima överenskommelserna block. Det väsentliga i striden rör sig alls inte om, huruvida intima eller icke intima överenskommelser är tillåtna. Den som tror så, han blir fastsittande i den parlamentariska teknikens små och obetydliga frågor och glömmer denna tekniks *politiska innehåll*. Det väsentliga i striden gäller, på *vilken linje* det socialistiska proletariatet skall träffa överenskommelser med bourgeoisin, vilka överhuvud är oundvikliga i den borgerliga revolutionen. Bolsjeviker kan ha olika mening i delfrågor: om det är nödvändigt att vid valen träffa överenskommelser med ett eller annat av den revolutionära bourgeoisins partier. Men i striden mellan bolsjeviker och mensjeviker är det alls inte fråga härom. Striden rör sig alltjämt om frågan: skall det socialistiska proletariatet i den borgerliga revolutionen följa efter den liberalt-monarkistiska bourgeoisin, eller skall det gå i spetsen för den revolutionärt-demokratiska bourgeoisin?

Artikeln ”Den yttersta vänsterns block” innehåller en hel mängd exempel på, hur mensjevikernas tanke förrirrar sig från den politiska innebörden i meningsskiljaktigheterna till rena bagateller. Artikelns författare betecknar själv (s. 2, spalt 3) såväl en gemensam plattform som en gemensam lista som blocktaktik. Och samtidigt påstår han, att vi försvarar ett ”block” med trudovikerna och socialistrevolutionärerna, medan mensjevikerna inte försvarar ett block utan endast en ”partiell överenskommelse” med kadeterna. Bästa kamrater, det är ju barnsligheter och ingen argumentation!

Jämför mensjevikernas resolution, som antogs på den allryska konferensen, och bolsjevikernas resolution. Den senare ställer strängare villkor för en överenskommelse med socialistrevolutionärerna än den förra för en överenskommelse med kadeterna. Det är obestriddigt. Ty för det första har bolsjevikerna tillåtit överenskommelse endast med sådana partier, som kämpar för republiken och som erkänner det väpnade upprorets nödvändighet, medan mensjevikerna tillät överenskommelser med ”oppositionella demokratiska partier” överhuvud. Bolsjevikerna har således bestämt begreppet revolutionär bourgeoisie genom klara *politiska* kännetecken, medan mensjevikerna i stället för en *politisk* definition – endast gett ett *tekniskt-parlamentariskt* ord. Republik och väpnat uppror är bestämda politiska kategorier. Opposition är endast en parlamentarisk term. Denna term är så oklar, att den omfattar såväl oktobristerna som ”fredliga förnyare” och alla som är missnöjda med regeringen. Visserligen inför tillägget ”demokratiska” ett politiskt moment, men det är obestämt. Därmed menar man kadeterna. Och just det är oriktigt. Att kalla ett *monarkistiskt* parti ”demokratiskt”, ett parti, som anser ett överhus tillåtligt, ett parti, som föreslår tukthuslagar ifråga om möten och om pressen, ett parti som ur svarsadressen strukit den direkta, lika och hemliga rösträtten, ett parti som förkastar bondekommittéer, valda av hela folket – att kalla ett sådant parti demokratiskt, det betyder att *bedraga folket*. Det är ett mycket skarpt ord, men det är rättvist. Mensjevikerna bedrager folket, då de kallar kadeterna demokratiska.

För det andra tillåter bolsjevikerna överenskommelser med borgerliga republikaner endast som ”undantag”. Mensjevikerna fordrar inte att blocken med kadeterna endast skall vara undantag.

För det tredje förbjuder bolsjevikerna alla överenskommelser av vad slag de vara må i arbetarkurien (*”inte med något annat parti”*). Mensjevikerna *tillåter block också i arbetarkurien*, ty de förbjuder här endast överenskommelser med grupper och partier, ”som inte står på den proletära klasskampens ståndpunkt”. Detta är ingen tillfällighet, ty på konferensen fanns mensjeviker med proletär klassinstinkt, vilka bekämpade denna dumma formulering, men de röstades ned av den övervägande majoriteten av mensjevikerna. Resultatet blev någonting alldeles obestämt och dimmigt, som öppnar dörren på vid gavel för all slags äventyrlighet. Och dessutom lanserades den för en marxist alldeles omöjliga tanken, att ett annat parti än det socialdemokratiska *kan* erkännas som ”stående på den proletära klasskampens ståndpunkt”.

Ja, skall man då inte sedan kalla det åtminstone barnsligt, då folk försöker bevisa, att bolsjevikerna går med på ett *intimare* block med den republikanska bourgeoisin, med socialistrevolutionärerna, än mensjevikerna med den monarkistiska bourgeoisin, med kadeterna?

Det fullständigt lögnaktiga resonemanget om mer eller mindre intima block tjänar till att sudda över den politiska frågan om *med vem och för vilket ändamål* blocken tillåtes. Tag ”Utkast till valplattform”, publicerat i nr 6 av *Socialdemokrat*. Detta utkast är ett av de många dokumenten över den mensjevikiska politiken, vilka bevisar att det existerar ett *ideologiskt*

block mellan mensjevikerna och kadeterna. Konferensens resolution om de nödvändiga ”rättelserna” i detta utkast till en valplattform visar detta tydligt. Tänk er bara: socialdemokraternas konferens måste erinra sin CK om, att man i en illegal publikation inte får lämna bort parollen om republiken, att man inte får inskränka sig till allmänna dimmiga ord om framställning och kamp, utan att det är nödvändigt att nämna de olika partierna vid deras rätta namn och karakterisera dem ur proletariats synpunkt, att man måste påvisa upprorets nödvändighet, betona socialdemokratins klasskaraktär ! Att man måste erinra det socialdemokratiska partiets CK om nödvändigheten av att i partiets *första* valupprop betona dess klasskaraktär – endast ett absolut onormalt tillstånd, ett fundamentalt fel i CK :s åsikter kunde möjliggöra något sådant.

Det är ännu ovisst, om praktiska överenskommelser med kadeterna kommer att ingås hos oss och i vilken omfattning. Men en ideologisk överenskommelse, ett ideologiskt block förefinnes redan: i utkastet till valplattform suddas skillnaden ut mellan proletariats ståndpunkt och den liberalt-monarkistiska bourgeoisins ståndpunkt.* I det bolsjevikiska förslaget till upprop till väljarna ser vi däremot inte endast en hänvisning till denna skillnad, utan också en hänvisning till skillnaden mellan proletariats ståndpunkt och smärre besittarnas ståndpunkt.

I frågan om valblocken måste just denna principiella ideologiska sida ställas i förgrunden. Alla mensjevikernas försök att rättfärdiga sig är förgäves: vi kommer att vara självständiga i hela vår valagitation, säger de, vi kommer inte att beskära den i något avseende, och endast i sista minuten kommer vi att placera våra kandidater på kadeternas vallistor!

Det är inte sant. Vi är naturligtvis övertygade om, att de bästa bland mensjevikerna uppriktigt önskar detta. Men det är inte fråga om deras önskingar, utan om de objektiva betingelserna för den nu pågående politiska kampen. Dessa betingelser leder till att *varje steg* av mensjevikerna i deras valkampanj *redan besmutsats* med kadetanda, redan karakteriseras av att socialdemokratins ståndpunkt fördunklats. Vi påvisade detta med exemplet om utkastet till valplattform och kommer genast att visa det med hjälp av en hel rad andra dokument och resonemang.

Mensjevikernas huvudargument är svarthundrafaran. Detta argument är i främsta rummet och huvudsakligen falskt därför att man inte kan bekämpa svarthundrafaran med kadetaktik och kadetpolitik. Det väsentliga i denna politik är *försoning* med tsarismen, *det vill säga* med svarthundrafaran. Den första duman har i tillräcklig grad visat, att kadeten inte bekämpar svarthundrafaran utan håller otroligt nedriga tal om hur oskyldig och oansvarig monarken är, denna *svarthundradenas beryktade ledare*. Då mensjevikerna hjälper in kadeter i duman, så bekämpar de därför inte svarthundrafaran, utan tvärtom, slår blå dunster i ögonen på folket, fördunklar svart-hundrafarans verkliga betydelse. Att bekämpa svart-hundrafaran genom att hjälpa in kadeter i duman är detsamma som att bekämpa pogromerna enligt lakejen Ruditjevs recept: ”Det är fräckt att göra monarken ansvarig för pogromen”.

Den andra synden som begås med det gängse argumentet består i att socialdemokraten stillastående avstår hegemonin i den demokratiska kampen åt kadeten. Varför skulle det vid en röstsplittning, som säkrar svart-hundramannen segern, vara vi som har skulden emedan vi inte

* Detta är inte första gången mensjevikerna begår fel. I RSDAP:s berömda dumadeklaration begick de samma fel. De beskyllde bolsjevikerna för socialistrevolutionarism, men, själva suddade de ut skillnaden mellan socialdemokraternas och trudovikernas åsikter, så att de socialistrevolutionära tidningarna under dumans epok betecknade socialdemokraternas dumadeklaration som ett plagiat av socialistrevolutionära idéer! Däremot var det i vårt motförslag till dumadeklaration klart påvisat, vad som skiljer oss från småborgarna.

röstat på kadeten, och inte *kadeten*, emedan han inte röstat på oss?

– Vi är i minoritet – svarar mensjevikerna, fulla av kristligt saktmod. Kadeterna är flera. Kadeterna kan ju inte förklara sig vara revolutionärer.

– Ja! Men det är ingen grund för att socialdemokraterna skall förklara sig vara kadeter. Ingenstädes i världen har det förekommit eller har det kunnat förekomma, att socialdemokraterna vid en halvvägs genomförd borgerlig revolution skulle ha majoritet gentemot de borgerliga demokraterna. Och *överallt*, i alla länder har socialdemokraternas *första* självständiga framträdande i valkampanjen mötts av tjut och vrål från liberalerna, *vilka beskyllt socialdemokraterna för att göra handräckningstjänst åt svarthundradena*.

Med största lugn möter vi därför mensjevikernas vanliga utrop : bolsjevikerna hjälper svart-hundradena. Det har *alla* liberaler ropat åt alla socialdemokrater. Om ni avstår från kampen mot kadeterna, så utlämnar ni de proletära och halvproletära elementens massa, vilka är i stånd att gå med socialdemokraterna, åt kadeternas ideologiska inflytande.* Om ni inte upphör att vara socialister, så kommer ni – om inte i dag så i morgon – att bli tvungna att gå till självständig kamp, trots svart-hundrafaran. Men i dag är det lättare och nödvändigare att taga det rätta steget än i morgon. I tredje duman (ifall en sådan kommer att inkallas efter den andra duman) blir det ännu svårare för er att bryta blocket med kadeterna, ni snärjer ännu mera in er i det onaturliga förhållandet till revolutionens förrädare. Men den *verkliga* svarthundrafaran är – upprepar vi – alls inte de svarta dumamandaten, utan pogromerna, de militära ständrätterna. Ni gör det svårare för folket att bekämpa denna verkliga fara genom att ni binder kadetskygglappar för ögonen på folket.

Det gängse argumentets tredje lögn består i en oriktig uppskattning av duman och dess roll. I den förträffliga artikeln ”Den yttersta vänsterns block” var mensjevikerna nödsakade att vederlägga sina vanliga bedyranden och erkänna, att sakens väsen inte ligger i de tekniska överenskommelserna, utan just i den fundamentala politiska skillnaden mellan de två taktiska linjerna.

I denna artikel läser vi:

”Taktiken att ingå ett 'block' är medvetet eller omedvetet beräknad på att det i den blivande duman skulle bildas en fast sammansluten revolutionär minoritet med utsuddad socialdemokratisk färg, vilken skulle bekämpa dumamajoriteten lika systematiskt som den bekämpar regeringen och i ett bestämt ögonblick störta duman och proklamera sig som provisorisk regering. Taktiken att ingå partiella överenskommelser är inriktad på att såvitt möjligt utnyttja duman i dess helhet, d. v. s. dumamajoriteten för kampen mot den absolutistiska regimen och härvid i duman hela tiden upprätthålla den självständiga socialdemokratiska fraktionens radikala ståndpunkt.”

Beträffande den ”utsuddade färgen” har vi redan påvisat, att det just är mensjevikerna som gör sig skyldiga härtill såväl i valen till arbetarkurien, som genom att tillåta en friare blockbildning och genom att ideologiskt ersätta socialdemokratismen med kadetism. Mensjevikernas hänvisning till den provisoriska regeringens ”proklamerande” är precis lika löjlig, ty de glömmer att det hela inte beror på proklamerande utan på *upprorets* hela förlopp och framgång. En provisorisk regering, som inte är organ för upproret, är ett tomt ord eller tomt äventyr.

* Kadeterna börjar själva inse, att de vid valen hotas av en *fara från vänster* (bokstavligen vad *Retj* skriver i rapporten över Petersburgsguvernemetet). Med sitt skräm om svarthundrafaran drar kadeterna mensjevikerna vid näsan för att avvända från sig den fara som hotar från vänster! !

Men i och för sig har mensjevikererna i det anförda citatet oförhappandes uttalat ett sant ord. Det hela går verkligen just ut på om vi för en ”genomgående” liberal duma (”duman i dess helhet”) *offrar* socialdemokraternas *självständighet* i valkampanjen *eller inte*. För bolsjevikererna är absolut självständighet beträffande valkampanjen den fullständiga (och inte halvkadetiska) socialdemokratiska andan i vår politik och vår fraktion verkligen viktigare. För mensjevikererna åter är en genomgående kadetduma med ett stort antal socialdemokrater, vilka kommit in i duman som halvkadeter, viktigare. Det finns två dumatyper: 200 svarta, 280 kadeter, 20 socialdemokrater, eller 400 kadeter och 100 socialdemokrater. Vi föredrar den förra typen och anser det barnsligt att betrakta det som ett avlägsnande av den svarta faran, om man avlägsnar de svarta från duman.

För oss finns det överallt bara en linje, såväl i valkampen och i dumakampen som i gatukampen med vapen i hand. överallt kämpar socialdemokraterna tillsammans med den revolutionära bourgeoisin mot de förrädiska kadeterna. Men mensjevikererna för en ”duma”-kamp tillsammans med kadeterna (understödjande av duman i dess helhet och en kadet-regering). Ifall ett uppror bryter ut, ändrar de sin politik och ingår ”*inte* ett politiskt block *utan* en kampöverenskommelse”. Därför hade den bolsjevik rätt, som på konferensen yttrade: bundisterna, som understödde blocket med kadeterna, har därmed smugglat in ett understödjande av kadetregeringen.

Det ovan anförda citatet utgör en förträfflig bekräftelse på hur blocket med kadeterna förvandlar till en tom fras de vackra ord som ingår i den mensjevikiska resolutionen om parollerna i valkampanjen: ”... organisera revolutionens krafter inom duman” (således inte organisera ett bihang åt kadeterna genom att desorganisera revolutionens verkliga krafter?), ”blotta dumans vanmakt” (således inte dölja kadeternas vanmakt för massorna?), ”klargöra för massorna, att förhoppningarna på en fredlig utgång av kampen är illusoriska” (således inte bland massorna stärka kadetpartiets inflytande, vilket uppammar sådana illusioner?).

Och kadetpressen har förträffligt uppskattat den *politiska* betydelsen av de mensjevikiska blocken med kadeterna. Vi sade ovan: följa efter liberalerna eller gå i spetsen för revolutionärerna. För att bekräfta detta skall vi åberopa oss på vår politiska press.

Finns det en enda allvarlig och massomfattande bekräftelse på att bolsjevikererna följer efter de borgerliga revolutionärerna och är beroende av dem? Det är löjligt att ens tala om detta. Hela den ryska pressen visar åskådligt och alla revolutionärernas fiender erkänner, att just bolsjevikererna fullföljer en självständig politisk linje samt drar med sig enskilda grupper och de bästa elementen av de borgerliga revolutionärerna.

Och de borgerliga opportunisterna ? De innehar en tiofalt större press än alla socialdemokrater och socialistrevolutionärer tillsammans. Och just de fullföljer självständigt en politisk linje, som förvandlar mensjevikererna och folksocialisterna till blotta eftersägare.

Från mensjevikerernas resolution citerar den *samlade* kadetpressen *endast* de ställen, som handlar om blocken och *utelämnar* ”dumans vanmakt”, ”organiseringen av revolutionens krafter inom duman” och dylika ting. Kadeterna inte endast utelämnar dessa saker utan *direkt smädar* dem, i det de än talar om ”fraser”, än om mensjevikerernas ”inkonsekvens”, än om ”de mensjevikiska parollernas ohållbarhet”, än om ”bolsjevikerernas fördärvliga inflytande” på mensjevikererna.

Vad betyder det? Det betyder, att det politiska livet, oberoende av vår vilja och tvärtemot de bästa mensjevikerernas önsknings, erkänner deras *kadetgärningar* men förkastar deras *revolutionära fraser*.

Kadeten stoppar mensjevikernas hjälp i fickan, klappar Plechanov på axeln till tack för blockpropagandan och ropar på samma gång föraktfullt och grovt, likt en krämare, som stoppat fickorna fulla med rövad profit: Det är för lite, herrar mensjeviker! Det behövs dessutom ett ideologiskt närmande! (Se artikeln i *Tovarisjtj* med anledning av Plechanovs brev). Det är för lite, herrar mensjeviker, ni måste dessutom inställa eller åtminstone ändra polemiken! (Se *vänster*-kadetidningen *Vjek*, ledaren om våra konferensresolutioner). Jag talar nu inte ens om *Retj*, som helt enkelt snäser av de efter kadeterna trånande mensjevikerna med förklaringen: ”Vi går till duman för att *stifta lagar*” och inte för att göra revolution!

Arma mensjeviker, stackars Plechanov! Deras kärleksbrev har man läst med förnöjelse, men man släpper dem ändå inte längre in än i förstugan.

Betrakta Plechanovs uppträdande i den borgerliga kadetidningen *Tovarisjtj*. Med vilken triumf har han inte mottagits av herr Prokopovitj och fru Kuskova, samma personer, som Plechanov 1900 kastade ut ur socialdemokratiska partiet för deras försök att införa borgerlig demoralisering i detsamma. Nu har Plechanov accepterat Prokopovitjs och Kuskovas berömda Credos taktik – och bernsteinarna kastar fräckt slängkyssar till honom och ropar: Det har vi *borgerliga demokrater* alltid sagt!

Men för att komma in i kadeternas förstuga såg sig Plechanov nödsakad att inför hela folket *återkalla sina förklaringar från i går*.

Här har ni fakta.

I nr 6 av *Dnjevnik* (Dagboken), i juli 1906, efter dumans våldsamma upplösning, skrev Plechanov, att de partier, som *deltager* i rörelsen, måste komma till samförstånd med varanda. För att tillsammans kunna gå till strid, måste man på *förhand komma till samförstånd*.

”De partier, som är fientliga mot vår gamla regim ... måste komma till samförstånd rörande grundtanken i denna propaganda. Och efter dumans våldsamma upplösning kan denna tanke endast vara tanken på en Konstituerande församling ...”

”*Endast*” tanken på en Konstituerande församling. Det var den plan för det politiska blocket och kampöverenskommelsen, som Plechanov representerade i juli 1906.

Fem månader senare, i november 1906, ändrar Plechanov linjen för överenskommelsen. Varför? Hade då under denna tid det inbördes förhållandet mellan de partier, som krävde Konstituerande församling, och dem som inte krävde den förändrats?

Enligt vad som allmänt erkännes har kadeterna sedan dess gått ännu längre åt höger. Och Plechanov *går* till kadetpressen och *tiger* om Konstituerande församlingen, om vilken det är förbjudet att tala i de liberala förstugorna.

Är det inte uppenbart, att denna socialdemokrat ramlat på näsan?

Men inte nog därmed. I samma nr 6 av *Dnjevnik* talade Plechanov *direkt* om kadeterna. Plechanov förklarade *då* (det är så länge, så länge sedan!) den egoistiska klasskaraktären hos kadeternas misstroende gentemot idén om en Konstituerande församling. Plechanov skrev då ord för ord följande om kadeterna:

”Den som av en eller annan förevändning avstår från propaganda för denna idé (om Konstituerande församlingen), han ger klart tillkänna, att han i själva verket inte ens söker ett värdigt svar på, hr Stolypin & Co:s handlingar, att han, om än med svidande hjärta, *finner sig i dess a handlingar, att han endast i ord, endast för skenets skull går emot dem.*” (Kurs. av oss.)

Sedan Plechanov numera avtågat till kadetidningen, har han börjat propagandan för valblocket

med att förverkliga det ideologiska blocket. I kadetidningen ville Plechanov inte säga folket, att kadeterna *försonar sig* med Stolypinbandet, att de opponerar sig *endast för skenets skull*.

Varför ville inte Plechanov i november 1906 upprepa det som han sade i juli 1906 ?

*

Det är innebörden i de ”tekniska” blocken med kadeterna och därför för vi en skoningslös kamp mot de socialdemokrater, som tillåter dessa block.

Jublar ni inte för tidigt, herrar kadeter? Utan block kommer man att välja socialdemokrater i Kaukasien och i Ural, i Polen och i Lettland, i centrala Moskvadistriktet och sannolikt också i Petersburg.

Inga block med kadeterna! Ingen försoning med dem, som försonar sig med Stolypinbandet!

Proletarij nr. 8, 23 november 1906

Till innehållsförteckningen för artikelsamlingen [Lenin om parlamentariska val](#)